

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Ioniță Teodor, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021 și a sentinței Judecătoriei Hâncești /sediul Central/ din 20 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Ioniță Teodor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.11.2017 – 20.03.2020 (prima instanță);
2. 13.08.2020 – 19.01.2021 (instanța de apel);
3. 07.04.2021 – 15.06.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești /sediul Central/ din 20 martie 2020, Ioniță Teodor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Ioniță Teodor a fost suspendată condiționat, fiind stabilit un perioadă de probațiune de 2 ani.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ioniță Tudor la data de 25.06.2017, aproximativ la ora:19:00, aflându-se în gospodăria lui Niculiță Constantin situată în XXXXX, în rezultatul unui conflict cu Munteanu Vasile, acționând din răzbunare, intenționat ia aplicat ultimului multiple lovituri peste corp cu pumnii și picioarele cauzându-i conform Raportului de expertiză medico-legal nr.208-D din 02.10.2017, excoriații pe cap echimoză cu edem și excoriații a membrului superior stâng, fractură închisă a osului V metacarpian cu deplasarea fragmentelor, leziuni care se califică ca vătămări corporale medii.

Astfel, acțiunile lui Ioniță Tudor au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod

penal, după indicii calificativi ”*vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei încriminate, invocând că, Ioniță Teodor, soția Ioniță Aliona, fiicele minore XXXXX și XXXXX, cât și mama sa pensionară Ioniță Vera au fost supuși unor acțiuni huliganice și violent fizice prin aplicări de lovituri din partea pretinsei părți vătămate Munteanu Vasile și fiilor acestuia Munteanu Constantin și Munteanu Ion, însă ultimii au fost supuși doar unei răspunderi formal contravenționale conform prevederilor art. 78 alin. (2) Cod contravențional, cu toate că faptele lor au avut loc în strada satului Drăgușeni, conform ordonanței din 03.08.2017 de refuz în începerea urmăririi penale s-a refuzat pornirea urmăririi penale în privința faptașilor reali și cum a menționat mai sus au fost trași doar la răspundere contravențională (f.d. 25- 26), însă cel mai important în această ordonanță este faptul că totuși Munteanu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional; temei de constatare fiind Raportul de constatare nr. 355 din 04.07.2017 în care medicul-legist specialist Starinschi Valentin constată 5 echimoze ale feței, 74 de excoriații cu localizare pe față, corp, membre, revărsat de sânge în corneea a ochiului stâng, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, care puteau fi ca rezultat a acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur-contondent(e) la impact și cu lovituri de așa obiecte, se prea poate și în circumstanțele arătate mai sus, adică în circumstanțele că, la data de 25.06.2017 a fost bătut de către Munteanu Vasile și feciorii acestuia Munteanu Constantin și Munteanu Ion cu pumnii și picioarele la cap și membre; aceste fapte n-au fost luate în calcul cu desăvârșire de către instanța de fond, mai mult ca atât n-a fost coroborate cu poziția enunțată și anume că, pretinsa parte vătămată Munteanu Vasile și-a fracturat degetul când îl lovea cu pumnul în cap; în cadrul cercetării judecătorești expertul judiciar Iachimov Oleg a confirmat faptul că, această fractură putea fi provocată și la lovirea de către pretinsa parte vătămată Munteanu Vasile într-un obiect dur, un mecanism mai concret l-ar putea numi dacă ar dispune de radiografia fracturii care la efectuarea raportului de expertiză n-a deținut-o și niciodată n-a văzut-o, s-a bazat doar pe Raportul de constatare nr. 351 din 28.06.2017, fapt indicat expres în Raportul său de expertiză, conform Raportului de constatare nr. 351 din 28.06.2017 se denotă aceleași vătămări, dar iarăși ca temei de constatare a fracturii se i-a în calcul nu radiografia, ci carnetul ambulatoriu pe numele lui Munteanu Vasile în care se face referire la careva radiogramă a mâinii stângi nr. 1039, astfel radiograma n-a fost văzută nici de medicul legist; pentru a putea demonstra concret mecanismul formării fracturii respective a fost depusă o cerere privind numirea expertizei, în motivarea cererii a indicat că în urma audierii

martorilor, a analizei situației faptice (a faptului existenței vătămarilor pe capul lui Ioniță Teodor) și a literaturii de specialitate din care rezultă că traumatismele mâinii și anume că fractura osului V metacarpian este denumită „fractura boxerului” și rezultă anume din lovitură directă cu pumnul asupra altei persoane și a solicitat numirea unei expertize medico-legale cu următoarele întrebări: „Determinarea traiectului și tipului de fractură închisă a osului V metacarpian a cet. Munteanu Vasile care conform Radiogramei mâinii stângi nr. 1039, stabilirea mecanismului de formare, putea fi formată o asemenea fractură în rezultatul lovirii cu pumnul de calotul capului unei persoane majore”, din explicația expertului medicul legist Iachimov Oleg s-a determinat că, la efectuarea Expertizei nr. 208-D din 02.10.2017 (f.d.37) dânsul s-a ghidat de Raportului de constatare (f.d. 33) nr. 351 din 28.06.2017, de asemenea neavând radiograma, de asemenea expertul medicul legist Iachimov Oleg a menționat expres că neapărat până la prezentarea materialelor pentru expertizare urma să fie stabilit tipul fracturii, iar dânsul a lucrat doar cu ce a avut, iar în cazul prezentării radiogramei se poate de stabilit mecanismul de formare a lor, cererea respectivă a fost admisă de către instanța de judecată, s-a obligat procurorul să prezinte radiograma, prin demersul nr. 535 din 22.10.2019 a Centrului de Medicină Legală a fost solicitat prezentarea radiografia mâinii stângi nr. 1039 din 27.06.2017 a cet. Munteanu Vasile, cât și achitarea tarifului aprobat în mărime de 320 de lei, la data de 04.11.2019 a fost achitată suma de 320 lei pe contul Centrului de Medicină Legală conform Ordinului de încasare nr, HODR-7100, însă radiografia mâinii stângi nr. 1039 din 27.06.2017 a cet. Munteanu Vasile nu o avea, iar, conform art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, pe motivele respective la data de 20.11.2019 Centrul de Medicină Legală prin Remiterea nr. 599 din motivul neîndeplinirii condițiilor a două demersuri a remis fără executare cerere, prin inacțiunile OUP i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, or, OUP și instanța de fond și-au formulat învinuirile pe niște probe la care n-a avut acces și combaterea căroră i-a fost imposibil de a o efectua în lipsa prezentării acesteia, și anume a radiografiei mâinii stângi nr. 1039 din 27.06.2017 a cet. Munteanu Vasile pe baza căruia a fost învinuit pe nedrept, nu i s-au acordat toate posibilitățile de apărare, mai mult ca atât însăși OUP urma să întreprindă toate acțiunile în vederea stabilirii adevărului, fapt omis de către ei cu desăvârșire, mai mult ca atât și instanța de fond urma să supună criticii omisiunile grave, fapt nerealizat, instanța de fond n-a dat careva apreciere declarațiilor contradictorii a pretinsei părți vătămate Munteanu Vasile care singur n-a putut explica cum și-a rupt degetul, or, conform procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 12.09.2017 pretinsa parte vătămată Munteanu Vasile declară că, Ioniță Teodor fiind servit și având un comportament agresiv, l-a lovit cu pumnul de câteva ori în regiunea capului, apărându-se de lovituri a ridicat mâna stângă, în urma căruia a fost lovit cu piciorul, în contradictoriu la data de 03.07.2017 în declarația sa pretinsa parte vătămată Munteanu Vasile a declarat că, l-a sunat pe feciorul Ion și i-

a spus să vină să se clarifice cu Ioniță Tudor, după care a fost lovit în cap, dar nu știe cu ce a fost lovit, căci nu a observat, el iarăși a vrut să-l lovească, dar a pus mâna și s-a apărat și l-a lovit în mână, adică, la data de 03.07.2017 pretinsa parte vătămată Munteanu Vasile nu cunoștea cu ce a fost lovit în cap, pe când deja peste două luni el exact spunea că a fost lovit cu pumnul în cap; în cadrul audierii pretinsei părți vătămate Munteanu Vasile în cadrul cercetării judecătorești, declarații care sunt indicate și în sentința contestată și anume, i-a aplicat lovituri cu pumnul de câteva ori în regiunea capului, prin urmare, ca să se apere, a ridicat mâna stângă și a fost lovit peste mână cu telefonul care-l ținea, astfel deja apare a treia versiune, aplicarea loviturilor cu telefonul de către Ioniță Teodor; a menționat că, a solicitat citirea declarațiilor contradictorii în ședința de judecată, însă, instanța de fond în nici o măsură nu s-a axat pe aceste circumstanțe notorii ce denotă falsul declarațiilor cet. Munteanu Vasile, mai mult ca atât, fiind audiați în calitate de martori cet. Munteanu Ion, Ioniță Aliona, Coroban Ion, XXXXX, XXXXX, Ioniță Vera n-au menționat că ar fi văzut ca Ioniță Teodor să fi aplicat careva lovitură asupra mâinii pretinsei părți vătămate Munteanu Vasile; instanța de fond n-a luat în calcul în sentința sa declarațiile martorului Ioniță Vera audiată la data de 10.04.2018, or, o asemenea referire nu este în textul sentinței; prima instanță a indicat în sentință despre declarațiile martorului a careva XXXXX care nici nu a fost audiată; prima instanță nu a dispus citarea martorului Munteanu Constantin.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021, s-a admis apelul, s-a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa aplicată lui Ioniță Teodor, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Ioniță Teodor în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a indicat că, argumentul inculpatului Ioniță Teodor precum că, conform Ordonanței din 03.08.2017 de refuz în începerea urmăririi penale s-a refuzat pornirea urmăririi penale în privința făptașilor reali și cum a menționat mai sus au fost trași doar la răspundere contravențională, nu poate fi reținut or, ultimul nu a contestat această ordonanță, prin ce se constată că, este legală și întemeiată, partea vătămată fiind lovit de către inculpat a încercat să întreprindă anumite acțiuni de apărare, acțiuni care s-au soldat cu anumite vătămări neînsemnate pentru inculpatul Ioniță Teodor, ceea ce denotă că, anume inculpatul Ioniță Tudor se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, dar nu vice-versa.

Instanța de apel a mai indicat că, argumentul apelantului precum că, de fapt el a fost bătut de către Munteanu Vasile și feciorii acestuia, se combate și prin rapoartele de expertiză efectuate atât în privința inculpatului Ioniță Teodor, cât și în privința părții vătămate Munteanu Vasile, iar leziunile depistate și gravitatea acestora denotă faptul că, inculpatul Ioniță Teodor a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, iar Munteanu Vasile se face vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) CC, potrivit raportului de constatare nr. 208-D, din 02.10.2017, părții vătămate Munteanu Vasile, i s-au cauzat excoriații pe cap, echimoză cu edem și excoriații a membrului superior stâng, fractură închisă a osului V metacarpian cu deplasarea fragmentelor, astfel, inculpatul a săvârșit vătămare intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, iar inculpatului Ioniță Teodor conform Raportului de constatare medico-legal cu nr. 355 din 04.07.2017, i-au fost depistate eschimoze a feței în număr de 5; 74 de escoriații cu localizare pe față, corp, membre, revărsat de sânge în conjunctiva ochiului stâng, trauma cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, care putea fi ca rezultat a acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur-contondent(e) la impact și cu lovituri de așa obiecte, se prea poate și în circumstanțele arătate mai sus și vremea indicată, ce generează dereglări de sănătate de la 6 la 21 zile, ori de scurtă durată, dar nu mai mult și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării precum că, expertul judiciar Iachimov Oleg a confirmat faptul că, fractura închisă a osului V metacarpian cu deplasarea fragmentelor cauzată părții vătămate putea fi provocată și la lovirea de către pretinsa parte vătămată Munteanu Vasile într-un obiect dur, un mecanism mai concret l-ar putea numi dacă ar dispune de radiografia fracturii care la efectuarea raportului de expertiză n-a deținut-o și niciodată n-a văzut-o, s-a bazat doar pe Raportul de constatare nr. 351 din 28.06.2017, fapt indicat expres în Raportul său de expertiză nr. 208-D din 02.10.2017, susținând că expertului la momentul efectuării expertizei, i-au fost puse la dispoziție toate fișele medicale necesare, iar careva temei de nulitate a raportului de expertiză dat nu este.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că, învinuirea adusă inculpatului Ioniță Teodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal nu și-a găsit confirmarea, deoarece vinovăția inculpatului Ioniță Teodor este confirmată prin declarațiile părții vătămate Munteanu Vasile făcute în cadrul confruntării, care a dat declarații certe, consecvente, pertinente, concludente, utile și veridice, iar careva date ce ar pune la îndoială declarațiile ultimului, instanța de apel nu are.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, consideră veridice declarațiile părții vătămate, martorilor, raportul de constatare medico-legală nr. 351 din 28.06.2017, raportul de expertiză judiciară nr. 208-D din 02.10.2017, fișa medicală de ambulator a bolnavului Munteanu Vasile, deoarece ele sunt consecutive,

neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată, sunt confirmate prin cumulul de probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești, au fost date sub jurământ, iar temeiuri de a nu crede acestora instanța de judecată nu are.

Mai mult, instanța de apel a mai constatat că, termenul de suspendare a executării pedepsei este prea mare, în raport cu infracțiunea săvârșită, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, cât și luând în considerație și comportamentul părții vătămate, or, după cum s-a menționat supra, partea vătămată la fel a aplicat lovituri inculpatului și care ulterior a fost atrasă la răspundere contravențională.

În acest sens instanța de apel a susținut că, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei inclusiv personalitatea inculpatului Ioniță Teodor, luând în considerație în special politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, instanța de apel a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului Ioniță Teodor, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, pedeapsa finală stabilită cu închisoare de 2 ani, cu suspendarea condiționată conform art. 90 Cod penal, pe un termen de 1 an.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei încriminate, invocând argumente similare cu cele invocate în apel(pct. 2 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului menționat în apel precum că, pretinsa parte vătămată și-a fracturat degetul când lovea partea vătămată cu pumnul în cap;

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor contradictorii a pretinsei părți vătămate;

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului precum că, prima instanță nu a luat în calcul declarațiile martorului Ioniță Vera audiată la data de 10.04.2018, or o asemenea referire lipsește în textul sentinței;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului din apel precum că, prima instanță nu a dispus citarea martorului Munteanu Constantin;

- instanța de judecată la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a indicat: „Să participe la toate programele probaționale”, pe când norma legală prevede: „Să participe la programe probaționale”.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu

recursul înaintat, a solicitat inadmisibilitatea recursului ca vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorilor.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele motive.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul cu faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, reține că motivul – temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, confirmându-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, argumentând în acest context următoarele.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că lipsesc elementele infracțiunii încriminate, Colegiul penal lărgit o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția de menținere a sentinței în această parte, adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele inculpatului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 186 – 192, v. I) și în decizia adoptată (f.d. 236 – 244 v. I), pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, *Garcia Ruis vs Spania*, *Helle vs Finlanda*.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, conchide că, recurentul, de fapt își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în acest sens Colegiul penal lărgit indică că aceasta reprezintă opinia subiectivă a recurentului, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală, vinovăția acestuia fiind dovedită pe deplin.

Referitor la temeiul indicat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și argumentelor în susținerea acestui temei precum că, instanța de judecată la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a indicat: „Să participe la toate programele probaționale”, pe când norma legală prevede: „Să participe la programe probaționale”, Colegiul penal lărgit constată că este pertinent și urmează a fi reținut, or, din materialele cauzei se conchide că într-adevăr prima instanță în

dispozitivul sentinței(f.d. 195 v.I) l-a obligat pe inculpat să participe la toate programele probaționale, iar instanța de apel, a menținut această soluție, fără a o motiva.

Potrivit apelului declarat de avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului (f.d. 198 – 200 v.I), criticându-se sentința primei instanțe, s-au invocat și următoarele motive:

„instanța de judecată la stabilirea sancțiunii la aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal RM a depășit cadrul legal și logico-juridic de aplicare prin indicarea citez: "Să participe la toate programele probaționale", pe când norma legală prevede "să participe la programe probaționale", menținerea lexemului "la toate" este unul vădit neîntemeiat și care poate duce la abuzuri în drepturile și libertățile mele, atît timp cît pentru diferite categorii sunt diferite programe probaționale, careva implică consturi din partea condamnaților, ele se desfășoară în dependență de un anumit grafic și necesitate, pe cînd eu sunt obligat să particip la toate.”

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului, instanța de apel nu s-a pronunțat.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel a tras o concluzie greșită privind respingerea apelului avocatului Macar Alexandru în numele inculpatului, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a motivelor prezentate de avocatul Macar Alexandru în numele inculpatului în partea menținerii sentinței cu privire la stabilirea obligațiilor inculpatului în baza art. 90 Cod penal de a participa la programele probaționale, confirmându-se temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest sens, Colegiul penal lărgit ține să indice că, art. 90 alin. (6) lit. f) Cod penal, are următorul cuprins: *”Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: f) să participe la programe probaționale”*, astfel, se constată că, prima instanță greșit a indicat în dispozitiv că inculpatul este obligat să participe la toate programele probaționale, or, în norma specificată supra lipsește cuvântul ”toate”, astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, prima instanță greșit a indicat în dispozitiv despre obligativitatea inculpatului să participe la toate programele probaționale, și instanța de apel greșit a menținut această eroare, deși partea apărării a indicat în apel(f.d. 200 v.I) despre aceasta.

Drept urmare, Colegiul penal lărgit constată că, recursul ordinar urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei și a sentinței în partea stabilirii obligațiunii conform art. 90 alin. (6) lit. f) Cod penal – „să participe la toate programele probaționale”, rejudecă cauza în această parte, pronunțând o hotărâre nouă.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Ioniță Teodor, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2021 și sentința Judecătoria Hâncești /sediul Central/ din 20 martie 2020, în partea stabilirii obligațiunii conform art. 90 alin. (6) lit. f) Cod penal – „să participe la toate programele probaționale”, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Conform art. 90 alin. (6) lit. f) Cod penal, inculpatul Ioniță Teodor XXXXX se obligă să participe la programe probaționale.

În rest se mențin prevederile hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion